

Primul Om

Lorena Craia

Mi s-a destăinuit aseară Primul Om,
Care-a atins pământul din planare,
În zborul său prin vârful reci de pom
Și-a destrămat subit orice-ntrebare.

Și se făcea din oră ora lungă
A ultimului ceas fără pendul,
Spre minutarul meu dorea s-ajungă,
Dar în oglinda mea simți recul;

Probabil se-ndrepta spre țărnul tulbur
Al mărilor sinistre de azot,
Probabil dezbrăca de orice murmur
Orice răspuns ce l-aș fi dat. Nu pot

Să-ntorc din zborul lui pe omul care
S-a prăpădit pe drumuri, care duc
La marginea uitării, când vapoare
Se răstignesc pe colț de cer uituc.

Dacă se-mparte infinitul în trei acte,
Atunci mă-mpart și eu într-un binom
Și fiecă binom dacă se-mparte,
Mă voi destăinui și eu Primului Om.

16 septembrie - 26 noiembrie 2016, Constanța